

Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶνε καλῶς διακεκοσμημένη, ἀλλ' ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ προτιμᾶται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἐν ἀκρῆτιν ἔνθουσιασμῷ μεταβαίνει εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ ἐπιστρέφει. Συνωθούμενος εἰς τὸ πλῆθος ἔχασα τὸ ὠρολόγιόν μου· εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μ' ἐπέπληξαν, διότι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐτόλμησα νὰ φέρω μαζί μου πολύτιμα ἀντικείμενα. Ἡ Βασιλικὴ πομπὴ ἔχει τί τὸ μεγαλοπρεπές καὶ δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς δι' αὐτὴν νὰ εἴπῃ: «κάθισ' ἡ πομπὴ στὴ στράτα καὶ περιγέλα τοὺς διαβάτας». Τὴν νύκτα ἡ φωταφεία ἤτο τι μαγευτικὸν ἰδίως εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὅπου, μέχρις οὐ ἀνάψουν τοὺς τελευταίους ἐνετικούς φανούς ἐσθύσαν οἱ πρῶτοι. Τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς τὸ πρῶτον ἤδη εἰσχυθὲν προξενεῖ βαθεῖαν συγκίνησιν εἰς τοὺς... καθηγητὰς τῆς φυσικῆς καὶ ἐνίοτε βαθύτατον σκότος. Γίνεται λαμπροδηφορία κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς ἐκφωνεῖ τὸν τέταρτον λόγον του.

20 Ὀκτωβρίου. Κηρύσσεται ἡ ἐναρξίς τῆς Ἐκθέσεως, ἡ ὁποία ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν ἐτοιμὴ καίτοι πολλοὶ διατείνονται, ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἶδον ἐργάτας νὰ φυτεύωσι δένδρα καὶ νὰ ἰσοπεδῶσι τὴν ἐκεῖ πλατεῖαν. Ἡ τελετὴ τῆς Ἐκθέσεως διεξήχθη μετὰ τῆς προσηκούσης τάξεως, ἰδίως μετὰ πολλῆς φροντίδος φυλαχθέντες ἀπεδόθησαν οἱ ἐπενδύται τῶν προσκληθέντων. Κατὰ τὰς ἀκριβεῖς στατιστικὰς περισσότεροι τῶν πεντήκοντα ἔχασαν τοὺς ἐπενδύτας των· ἐγὼ ἔχασα ἓνα μπαστούνι καὶ... τὴν ὑπομονὴν μου. Ὁ Βασιλεὺς ἐκφωνεῖ ἄλλον λόγον. Τὴν νύκτα φωτίζονται τὰ συνήθη καταστήματα καὶ αἱ αὐταὶ ὁδοί. Οἱ μόνοι οἵτινες δὲν ἐφωτίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὑψίστου εἶνε οἱ ἐπιφορτισθέντες τὸ κατὰ βρεγματῆς πόλεως ἀφειδίσης εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Αἰόλου καὶ τοῦ κονιορτοῦ.

21 Ὀκτωβρίου. Ἀποπειρώμαι νὰ ζητήσω ἄμαξαν, ὅπως ἐπισκεφθῶ τὰ σπουδαιότερα μέρη τῆς πόλεως, ἀλλ' ἡ ὑπέρογκος τιμὴ μὲ τρέπει εἰς ἀτακτον φυγὴν. Μοῦ ἀρέσκει ὑπερβολικῶς ἡ καθαριότης καὶ ἡ κανονικότης τῶν ὁδῶν τῆς συνοικίας Πλάκας. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἐνόησα διατί τρέφονται ἐν Ἀθήναις τόσον παχεῖς χοῖροι. Ἐκ τῶν ἀρχαίων κτιρίων μὲ ἐμάγευσεν ὁ Παρθενών, τὸ Θεάτρον τοῦ Μπούκουρα, τὸ Θησεῖον καὶ τὸ κατάστημα τῆς Ἀστυνομίας, ἐκ δὲ τῶν νέων ἡ Ἀγορά, τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὸ Θεάτρον τοῦ Συγγροῦ τὸ ὅπαλον ὅμως ὑπὸ τῶν κατοίκων εὐλόγως ἀποκαλεῖται «νεώτερον ἐρείπιον».

22 Ὀκτωβρίου. Οὐδὲν ἐξαιρετικὸν μὲ πείθει, ὅτι διαρκοῦσιν αἱ ἐορταί, ἐκτὸς ἐὰν τοιοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐξακολούθησις τῆς διακοσμῆσεως τῆς πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἐξέδρας. Τὴν ἐσπέραν τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς, ἐξ οὗ ἀναγκάζομαι νὰ κοιμηθῶ ἀπὸ τῆς 8ης μ. μ. Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ μου ἀνακαλύπτω, ὅτι ἔχασα τὸ χρηματοφυλάκιόν μου, ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

23 Ὀκτωβρίου Εἶνε ἡ τελευταία τῶν ἐορτῶν ἡμέρα. Οἱ ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος παλαίσται ἐξακολουθοῦσι νὰ τηρῶσι πρὸς τοὺς διαβάτας τὴν ἀπειλητικὴν των στάσιν καὶ ὁ κ. Φιλήμων δίδει γεῦμα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ὁ συνηγμένος κάτωθεν κόσμος τρώγει... ἀφθονον σκόνην καὶ βλέπει τὰ ἀερόστατα τὰ ὅποια ἀπὸ 150 ἔγιναν μόνον 10. Τὴν νύκτα καίονται πυροτεχνήματα καὶ λαμβάνει χώραν νέαν λαμπροδηφορίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς ἐκφωνεῖ ἄλλον λόγον καὶ υἱοθετεῖ ὅλον τὸν στρατόν. Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὰς ἐορτάς μόλις σήμερον ἀποπερατοῦνται, ἴσως διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν πεντηκονταετηρίδα.

24 Ὀκτωβρίου. Ἀναχωρῶ τῶν Ἀθηνῶν κατεσπευσμένως ὁδυρόμενος διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου μου καὶ τῆς καλαισθησίας μου. Προτοῦ ἀναχωρήσω συνέταξα τὴν διαθήκην μου, διὰ τῆς ὁποίας ἀφίνω ρητὴν ἐντολὴν εἰς τοὺς κληρονόμους μου νὰ μὴ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας δι' ἐορτάς, ἐκτὸς ἐὰν θὰ μετέλθωσι τὸν ξενοδόχον ἢ τὸν ἀμαξηλάτην.

Διὰ τὸ πιστόν τῆς ἐκτυπώσεως.

Γιοπανάιος

Η ΣΥΝΝΕΦΙΑ

(Ὀμηρικὴ ἔμπνευσις)

Διαβαίνω καὶ μοῦ κάνει τὸ βαρὺ.
Μ' ἀγριοβλέπεις πλάγια ἀπὸ πέρα
Γυρᾶς μὲ μὴδς τὴν ὄψιν σου, σκληρὴ,
Καὶ κλεῖς τὸ παραθῆρι σου μ' αἴρα

Σ' εὐχαριστῶ I... θερμὰ σ' εὐχαριστῶ.
Ἐλπίδα ἔχει χόνεις σ' τὰ δεινὰ μου,
Κι' ἀνοίγω τὸ ἀχνεῖλι γελαστό
Καὶ ἡ χαρὰ σκορπίζει ἀπ' τὴν καρδιά μου.

Θάταν γιὰ μὲ καὶ μὸς, ἀπειπισιὰ,
Ἄν τὴν στιγμὴν π' ὀλότρεμος διαβαίρω,
Ἀδιάφορη, σὰν κοῦκλα μὲ νενοιά,
Στεκώσουν σὰν μὲρος σ' ἀγνωστο, σὲ ξένο.

Τῆς Ἀνοιξὶς εἶς' ἔτσι συννεφιά.
Ὁ ἥλιος ἔχει σ' τὰ βάθν τοῦ σπητιοῦ σου,
Μὰ κρύβεται σὲ σκέπη χρυσαφιά,
Σ' τὰ σύννεφα τῆς ὥρας, τοῦ κερτιοῦ σου.

Ἀλλεῖως θὲ νάσουν μὲς σὲ χειμωνιά
Φεγγάρι τοῦ Γεράρη ἀπ' ἀγνάντια·
Θὰ σκόρπιζες χρυσάδα, παγωνεῖα
Κι' ὅς ἔλαμπ' ἡ ὁμορφιά σου, σὰ διαμάντια...

Ἀγάπη μου, ἐλπίζω μιὰ φορὰ
Ὁ ἥλιος ν' ἀνατείλῃ καὶ γιὰ μένα·
Γι' αὐτὸ σ' εὐχαριστῶ ἀπὸ χαρὰ,
Κι' ἂν συννεφιάζῃς σήμερα, σ' μένα I...

Ἄρουν Ἀλ-Ρασιδ.

ΚΟΝΙΑΚ ΚΑΙ ΡΟΥΜΙ

KANTZAS

Ἄγνόν ἐκ σταφυλῶν

(Συνιστᾶται ὑφ' ὀλων τῶν ἐπιστημόνων καὶ ἱατρῶν).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΙΑΝΙΚΩΣ: ΕΝ ΟΔῳ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ Ἀριθ. 10,
ΕΝ ΟΔῳ ΑΘΗΝΑΣ εἰς τὸ οἶνονπνευματοποιεῖον Σπυρίδωνος Βιζαζῆ,
ΕΝ ΟΔῳ ΕΡΜΟΥ εἰς τὸ κουρεῖον Ξενοφάντος Μιτυληναίου.

Διὰ πᾶσαν χονδρικὴν πώλησιν καὶ ἀποστολὴν ποσοῦ, ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐν ὁδῳ Φιλελλήνων ἀριθ. 10 γραφεῖον τοῦ οἶνονπνευματοποιεῖου Κάντζας, Ἀνδρέου Καμπᾶ.